

Ο Εμίλη Γιαννικής στο ρόλο της Μπός.

Ο ακροβάτης της Μπός είναι φημισμένος σ' δλη τή χώρα και παντού διηγούντο τά κατορθώματά του.

Στό θίασό του προσελήφθη μια μέρα και μιά μικρή αγνωστή της δόποις δηλαδή της Μπός είχε σωσει τή ζωή. Αύτό τό κορίτσι πού έρχόταν χωρίς άλλο άπο χώρες μαρκινές είχε κάτι τό γοντεντικό έπανω του υπόδομού λισθει με τό βλέμμα της τό Μπός και κατέκτησε δλεις τις συμπάθειες του κοινού. Σιγονού ή ξένη αυτή έξασκοδει κάποια μαγεία στον άνθρωπον. Ο Μπός πού νόμιζε πώς είχε

ξεμπερδέψει πιά, με τόν έρωτα, έγινε σκλήρος δικός της. Προσπάθησε νά νικήση τό πάθος του, μα ή μικρή κόρη τόν ένίκησε αυτόν πού δήλη του ή ζωή είταν μιά συνεχής παλή.

Ο Μπός είταν παντρεμένος και ή γυναικα του είχε σταθή, σ' δλεις τις δισκολίες της ζωής τους, μιά σύντροφος πιστή και αφοσιωμένη. Αύτη είταν πάντοτε τό φως στη σκοτεινή θαραρά του. Ο Μπός είχε, άλλοτε, σ' δλη τόν κόσμο μεγάλη φήμη ώς ακροβάτης. Τό δνομά του ανεγάρατο με μεγάλα γράμματα στις ωράλες τών ιτιποδομιών τών μεγάλων πόλεων. Είταν πρωτιγνωνιστής περιζήτητος. Αύτός δηλαδή πού είχε χοντρίνει κάποια σήμερο, είχε ξαφνιάσει άλλοτε τά πλήρη με την εύλυγσία του. Όπτοσο δηλαδή είχε ξεχάσει πιά τον θριάμβους της νεότητός του μέσα στην άλτικη ζωή του. Η άλτικη είχε έγκατασταθή σιγά σιγά στό φτωχό του σπίτι, τό σπίτι αυτό τό δόποιο είταν ένα άμαξη πού τό μετέφεραν άπο τόπο σέ τόπο δυό παληάλογα. Όλες τις δυστυχίες του δύμως τις είχε υποφέρει καρτερώνα, ενισχυμένος κι' άπο τή γνωστήλα του. Μέ την έμφασίση δύμως της μικρής αγνωστής ξένης: ο Μπός άρχισε νά νοιώθη πώς ή ζωή τον είταν έλευση και νά νοσταλγή περιπέτειες και έλευθερία. Δέν μπορούσε πιά νά ζήση μέσα στη μετοιτητα, πλάι σ' αυτό τό έξαστο πλάσμα πού κανείς δέν ήξερε άπο πού έρχόταν. Και μιά μέρα,

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΑ

B A

(Ταινία Γαλλικής)

ο ακροβάτης αφησε την μπαράκα του φεύγοντας με τήν αγνωστή τήν δοποία είχε περιμένει. Στήν αρχή δύλα τούς χωμογελούσαν νά τόν ξαναθυμούνται μέσα στις μεγάλες πολιτείες, τό δνομά του φιγουράριζε στις σεκλάμεις και ο κόσμος μαζευόνταν άπειρος σέ κάνθ παράτασι πού έδινε, δύνατος άλλοτε. "Όλα πήγαιναν καλά.

Μιά μέρα δύμως σ' ένα μούζικο χώλλα διερίφμως ακροβάτης Αρτινέλλι, ο δόποιος βρισκόταν τότε στό ζενίν της δόξης του, προσκάλεσε τόν Μπός νά παίξουν μαζί σ' ένα νούμερο πού έπρόκειτο νά παίξη με τόν άδελφό του, ο δόποιος άρρωστησε έξαφρα.

Τόν έπροσκάλεσε δηλην για νά άντικαστησή τόν άδελφό του, μα ή άλληθεα είταν άλλη: "Ο

"Αρτινέλλι είχε προσκαλέσει τόν Μπός νά παίξουν μαζί με τήν άλπιδα δύτη μπορούσε νά προσεγγίστη τήν μικρούλα αγνωστή, πού είχε ο Μπός κοντά του, με τήν ίσοινα είταν έφωτευμένος τρελλά. "Η αγνωστή στεκόταν πάναμέσα άπο τόν δυό και σά πφωτιά τών έθαμψων και τών έτυφλων. Κ' οι δυό είταν τυφλοί άπο τό πάθος τους. "Ο Μπός ώτόσο είταν τόσο τυφλούμένος άπο τή δική του άγαπη πρόσωπο τή μικρούλα αγνωστή διστά δέν μπόρεσε άμεσως νά δη και τήν προτίμηση τής φίλης του πρόσωπο τόν Αρτινέλλι, ο δόποιος τήν είχε κατακτήσει πιά και δέν ήθελε νά τήν αφήσει άπο κοντά του.

Μιά μέρα τέλος δηλαδή ήταν άνευάλυψη τήν άπιστια τής μικρής του φιληγάδας, τήν ίσοια είχε σώσει και τέσσαρα άγαπτήσει. Αντό τόν έκανε θηρίο άνημερο και άποφάσισε νά έκδικηθη τόν Αρτινέλλι, σκοτώνοντάς τον. Θά μπορούσε νά στρέψη δλη του τήν έκδικηση πρόσωπο τήν άγνωστη πού είταν άλλωστε ή μόνη ένοχος, μα δη πτωχός ο Μπός άγαπτούσε τρελλά τό κορίτσι τού δρόμου πού είχε πετάξει άπο τήν άγκαλιά ένος άλλου. Αποφάσισε λοιπόν νά τιμωρήση τόν Αρτινέλλι και διάλεξε γι' αυτό, τή στιγμή πού και οι δυό τους έκαναν ένα δύσκολο και έπικινδυνό ακροβατικό πείραμα. Μά τήν τελευταία στιγμή δηλαδή δίστασε νά σκοτώσει έτσι άνανδρα τόν έχθρο του και η πραόστασις έτελείσεις δύπω πάντα, χωρίς κανένα έπεισδοιο.

Τόν διηγήθηκε με δλεις τις λεπτομέρειες τήν ιστορία της.

ΘΕΟΙ
ΛΥΡΙ
ΕΜΙΛ
ΒΑΡΙ

άγαπημένη.
Στό τα
τήν άπο
άμεσως.

Τήν άν
έξηγησε
στιγμή με
μονομαχί^α
κι' ο δύν
τέλος δ'^α

*Ετοί
τού Μπό^ς
γνωστή
του κι'^δ

Γονά^ς
θυμόταν
τή στιγμή
Μά τώρα
έγκληματο

Δέν εί^η
η δόποι^ς την

Χρόνια
άγαπης,
η
έπιπτονευθ
ρισε τήν
είχε σφίξε
μπόρεσε
σμένος μ
τό σπύτι
πάπι^ς προ^ς
τόσο τού^ς

Α ΕΡΓΑ

PIE TE

(αρχιγυνής, παιχθείσα και στάς 'Αθήνας)

101

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΕ ΠΟΥΤΤΙ ... 'Η Ξένη
 ΙΑΝΝΙΚΕ ... Μπός
 Κ ΒΑΡΝΤ ... 'Αρτινέλλι

Παλεύοντας
 ετοι δυστυχί-
 σμένος άκροβά-
 της μεταξύ του
 έρωτος και τού
 μισους, άρχιστον
 διστάξῃ ἀν
 πρεπει νά σκοτώ-
 ση τὸν 'Αρτι-
 νέλλι, φοβούμε-
 νος μήπος λυ-
 πήσῃ ετοι τὴν

τοῦ.

ε δύως τ' ἀποφάσισε. "Επερεπε νά ἐκδικηθῇ μέ αἰμα. Αύτη
 η ἔλασθε ἓνα βράδυ κι' ἀποφάσισε νά τὴν πραγματοποίησῃ

μέρα δ Μπός πῆγε στὸ σπίτι τοῦ 'Αρτινέλλι διου τοῦ
 ; τὶς προθέσεις του. Οι δύο ἄντρες κυττάχτηκαν γιὰ μιὰ
 ινία. Κι' ἀμέσως μά μονομαχία τιμία, ἀλλά σκληρή, μιὰ
 ἔχοι θανάτου ἄρχισε μεταξύ τους. Τὰ μαχαίρια ἀστοφαν
 ντρες δρμησαν ἀσυγχράτητοι δ ἓνας κατά τοῦ ἄλλου. Στὸ
 τινέλλι ὑπόκυψε.

λείωσε τὸ μεγάλο δρᾶμα στὸ δρόπο είχε μεταβληθῆ δ ζωὴ
 τὸ τὴ στιγμή ποὺ ἐσώσε και περιμάζειν σπίτι του τὴν ἄ-
 ρη. 'Από ἐκείνη τὴν μοιραία ἡμέρα είχε χάσει τὴν ἡσυχία
 είχαν γίνη ἀδιάφορα γι' αὐτὸν, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτήν.

δις μπρός στὸ πτῶμα τοῦ 'Αρτινέλλι, τοῦ ὥραίου ἀθλητοῦ,
 ε τὶς δυστυχίες του και τὰ βάσανά του, τὰ ὅποια ἔπαφαν
 οὐ βύθισε τὸ μαχαίρι του στὸ στήθος τοῦ ἀντιτάλου του.
 ενούργιες ἀγωνίες τὸν ἐπεριμέναν και τὸν ἔξιλασμό τοῦ
 του ἐπερεπε νά τὸν πληρώσῃ μὲ δλη τοῦ τὴ ζωὴ.

τίποτε ἄλλο νά κάνῃ παρά νά παραδοθῇ στὴ Δικαιοσύνη,
 κατεδίκασε σὲ ίσοβια ἀναγκαστικά ἔργα.

ώρα, κατάδικος ἀστορμάλλης δ Μπός, θῦμα κι' αὐτὸς τῆς
 ὑπει κάποια ἀνακούφιση δταν βρίσκει κανένα γιὰ νά τὸν
 τὸν πόνο του. "Ολα δσα πέρασαν ἀπὸ τὴ στιγμή ποὺ γνώ-
 ωση τὸν φαίνονται σὰν ἓνα κακό δνειρο : ἓνα λευκό χέρι
 εσπα στὰ νύχια του τὴ γεροντική του καρδιά κι' αὐτὸς δὲν
 ντισταθῇ. Μέσ' στὸ κελλί του, δπου θὰ βρίσκεται κλει-
 οτοῦ θανάτου του, δ Μπός ξαναβλέπει σὰ σὲ γλυκό δνειρο
 και τὴ γυναίκα του, ἀκούει και τὸ ταμπούρο ποὺ χτυ-
 λῶντας τὸν θεατὰς στὴν πόρτα τῆς παράγκας του. Κάθε
 εται δη ἐπιθυμία νά ξαναρχίσῃ ἔκει μέσα τὰ ἀκροβατικά

'Η Λύκ ντε Πούττι στὸ ρόλο τῆς "Αγνωστης Ξένης.

του γυμνάσματα. Μὰ γιὰ ποιόν : Γιὰ τὸν φύλακα ποὺ τὸν ἐπέβιλεπε
 ἡ γιὰ τὸν ἀρχιφίλακα ποὺ περνοῦσε ἀπὸ τὸ διάδορο κουνῶντας στὰ
 χέρια του τὰ κλειδιά !

Δυστυχισμένε Μπός ! Πόσο ή μοίρα είταν σκληρὴ σὲ σένε ! Θέλη-
 σες νά κάνης ἓνα καλὸ περιμαζεύοντας τὴν ώραια ἀγνωστή κι' αὐτὸς τὸ
 καλὸ γίνηκε αἵτια νά γίνης ἔγκληματις !

Περίμενε τὸ θάνατο μὲ ἔγκυρτέρηση, ἀναπτηδῶντας κάθε τόσο μέσα
 στὴ βύθισή του σὰ νά περνοῦσε ἀπὸ τὰ μισοσθυμένα μάτια του αἰ-
 νιγματική όπτασί της ώραιας ἀγνωστής ξένης.

Τὶ νάχε ἀπογίνει η ἀγνωστή ; Κανεὶς δὲν ἔμαθε ποιέ. Φαίνεται δὲ
 είχε καθεὶ μέσα στὸ ἀγνωστό, ἀπὸ τὸ δρόπο τόσο μυστηριώδες είχε
 ἔλθει μὰ μέρα γιὰ νά καταστρέψῃ τόσο τραγικὰ τὴ ζωὴ και τὴν εντυ-
 χία του Μπός.

Τὰ αἰνιγματώδη μάτια αὐτῆς τῆς γυναίκας τοῦ ἔφερναν
 μι' ἀλλόχοτη ταραχή.